

HANDLOWNIK (10) *sb m*

a oraz o *jasne* (w tym w a 1 r. błędne znakowanie).

sg *N* handlownik (7). \diamond *I* handlowniki(e)m (1). \diamond *pl N* handlownicy (1). \diamond *A* handlowniki (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII(XVIII) w.

1. *Człowiek trudniący się handlem; handlarz, kupiec* (9) : mamy tedy pięćiorakowe ludzi którzy Polkiego Krolestwa używają: iest pierwszy Krol/ wtory Duchowny/ trzeci Ziemiánin/ czwarty Hándlownik/ piąty Kmieć *OrzRozm* V2, V2, V2v [3 r.], V3; Mártáhuzami w Węgrzech te złodzieie [= *handlarzy niewolników*] zową/ Hándlowniki niezczęłne/ zarázę domową. *KlonWor* 26.

Przen (2) : Bo ten iest łtan połpolity Acz wnim iest Lud rozmaity. Ale ienak niemal wfyłczy Są na świecie handlowniczy. *RejKup* b7v; Nędzny hándlownik tho ná świecie bywa/ Co świetą cnotę łzaleńłtwem pokrywa. *RejZwierc* 214v.

2. *Pośrednik* (1) : Sequester item, Yednacz który bierze miedzy łtronami yednánie/ też ten który wyrozumiałszy dobrze rzecz ładowną powodney łtroney/ bierze yą ná łię á przed prokuratorem przedkláda y náucza yáko yą łprawowác á czego łie dzierzéc ma. Handlownik miedzy łtroną á miedzy prokuratorem może być zwan. *Mącz* 384c.

Synonimy: 1. *kupiec, jednacz.*